



Kathedraal van Burgos in Spaans Baskenland –(foto HVdS)

De Hemelvaart Een dubbel begin

De meeste boeken eindigen met een duidelijk slot. De boef is dan gevangen. De twee geliefden hebben elkaar. De held sterft een tragische dood. Hoe dan ook: het einde is een slot. Dat is ook zo hij een muziekstuk, een toneelstuk, een film. Ook overwegingen moeten een duidelijk slot hebben.

Nu is het merkwaardige van het evangelie van Lucas dat het geen slot heeft. Aan het einde van het evangelie van deze feestdag zet Lucas geen slot, maar een dubbel begin. Heel merkwaardig! Maar wel logisch als je beseft wat de bedoeling van Lucas is.

Een dubbel begin: Het eerste begin is dat Jezus naar de hemel gaat. Hoe we ons die hemel voor moeten stellen, waar die is, hoe die eruit ziet: daar weten we weinig van. Weinig, maar wel iets: want vanuit die hemel zendt Jezus Zijn Geest. Die hemel moet dus een toestand zijn waarin je intenser leeft dan hier. Het moet iets zijn van waaruit je meer kunt dan hier. Jezus zendt vanuit die hemel Zijn Geest. Dat is Hem op aarde nooit gelukt. Het is Hem nooit gelukt zijn leerlingen te vervullen van Zijn Geest. Het lukt Hem wel vanuit die hemel. De resultaten liegen er niet om. Dus de hemelvaart van Jezus maakt Hem niet dood, maakt geen

einde aan zijn activiteiten, maar brengt Hem tot een activiteit welke Hij nooit tevoren had opgebracht. Dat is het eerste begin.

Het tweede begin waar het evangelie van Lucas van vertelt, geldt voor ons mensen, die nog op aarde leven. Sta niet naar de hemel te staren, wordt er gezegd. Als je vervuld bent van de Geest van Jezus, als je voelt dat die Geest over je gekomen is: ga dan aan de slag, steek je handen uit de mouwen, laat die Geest, die in je is, naar buiten komen.

En dat wil het feest van Ons Heer Hemelvaart ons duidelijk maken. Jezus is ervaarbaar in deze wereld, midden onder de mensen. Als wij een beetje leven met een geopende hemel dan kunnen wij Stefanus nazeggen: "Ik zie de hemel open en Jezus staande aan de rechterhand van God." Wij zullen de levende tegenwoordigheid van Jezus ervaren daar waar mensen samen bidden, waar mensen samen het brood van lief en leed met elkander delen, waar mensen goed zijn voor elkaar. Dan zullen wij door de Geest van Jezus gedreven worden om wat Jezus zelf op aarde begonnen is verder te zetten, om het goede nieuws te brengen aan alle mensen en hun leven, hoop en liefde schenken. Op het eerste gezicht lijkt die taak moeilijk, maar als wij het doen vanuit een liefdevol hart, dan zullen wij vrede en vreugde ervaren die niemand ons kan ontnemen. Dan zijn wij hier op aarde al letterlijk in de hemel. Het is voldoende dat wij proberen op onze plaats, met onze mogelijkheden de wereld een beetje menswaardiger te maken, de aarde uit te bouwen tot een stukje hemel. Vaak zullen wij op een pijnlijke manier ervaren dat elk mensenwerk onvolmaakt is en dat de hemel nog niet voor deze wereld is. De nieuwe aarde en de nieuwe hemel waarvan Jezus spreekt, zal een geschenk van God zijn en niet het werk van mensen. Maar God zal het niet doen zonder ons...

Het einde van het evangelie zegt dat Jezus begint met het zenden van zijn Geest. En daar is Hij nog niet mee opgehouden. Want hoe vaak komen wij mensen tegen die die goede Geest te pakken hebben. Het einde van het evangelie zegt dat er een vervolghet verhaal komt. Het verhaal van wat wij met die goede Geest gedaan hebben...

(D.DG)